

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: diplomová

Posudek: oponenta

Práci hodnotila: Mgr. Markéta Pokorová

Práci předložila: Jana Součková

Název práce: Příběh divadelního souboru Kolofantí

1. Cíl práce

Autorka v práci mapuje zrod a vývoj amatérského divadelního souboru Kolofantí působícího v městysi Koloveč. Aby svého cíle dosáhla, zaměřuje se jednak na historii divadelnictví v obci, dále specifikuje repertoár souboru, představuje jeho vybrané členy, nahlíží rovněž do dění „za oponou“, nezapomíná nabídnout perspektivu diváckou a neopomíjí ani pohled profesní.

Obecně lze konstatovat, že stanovený cíl byl splněn.

2. Obsahové zpracování

Předkládaná práce je poměrně přehledně rozdělena do několika sekcí, jež lze obecně shrnout pod hlavičky: úvod, historicko-kulturní pozadí vzniku souboru, repertoár a osobnosti se spolkem spjaté, divácká reflexe a nakonec didaktická aplikace tématu.

Diplomantka má se souborem osobní zkušenost a je nadto nadšenou patriotkou, což se projevuje ve všech částech textu, a to pozitivně i negativně.

Kladně lze hodnotit již volbu tématu, neboť jde bezesporu o práci originální a vzhledem k srdečnosti, s jakou autorka k její tvorbě přistupovala, ji lze (přínejmenším z hlediska regionálního) označit za přínosnou.

Velmi pozitivně také hodnotím snahu diplomatky využít širokou škálu nejen sekundárních zdrojů (obrazové přílohy, novinové články, kroniky), ale zejména těch primárních (dialogy se členy souboru, návštěva zákulisí i samotných představení, vlastní zhodnocení dramát).

U původních komentářů her vyzdvihují fakt, že autorka díla osobně navštívila, dokázala se ponořit do psychologie scénáře a nabídla vlastní názor (zejména v kapitole 2.3 *Já jako divák*). Už v tom lze jasně spatřovat, že přípravě podkladů věnovala značné úsilí (včetně úctyhodné hodinové dotace). Nutno však podotknout, že zmiňované kapitoly mají rysy úvahy či toku myšlenek a nadto obsahují doslovné citace z příložených novinových článků, které však nejsou v textu označeny, čímž se diplomatka pohybuje na hranici plagiátorství. Pokud by v budoucnu měl být anotacím dodán punc recenze, bylo by nutné přistoupit ke stylistickým zásahům (viz níže) a nabízela by se i možnost rozšíření poměrně osobního hodnocení obsahu her na odborněji pojatý text zabývající se též divadelním zázemím (kulisy, kostýmy, hudba, dramaturgie), hereckým výkonem protagonistů (výslovnost, gestika, proxemika), srovnáním s hrami/postavami podobného charakteru apod.

Na druhou stranu, značný entuziasmus diplomantce zabránil ve správném uchopení stylistické stránky práce, která se tak mnohdy místo na úrovni textu odborného, pohybuje v oblasti publicistické až prostěsdělné. Přemíra nadšení rovněž způsobila, že mnohé informace se v textu zbytečně opakují (např. diplomantka nemá dostatek času, aby se sama

stala členkou souboru [5, 12], podrobný popis bádání po zdrojích [5, 9], detaily hry o přemílání starých bab [5, 7, 8], K. Řeháček ředitelem ZŠ [9, 10], snaha vytipovat si správné protagonisty [11, 12, 13, 30]) nebo jsou redundantní z jiných důvodů (např. podrobný popis mimodivadelních činností souboru včetně informace, jaké dílčí úlohy členové vykonávali během „Rockotěky“ apod.).

Z hlediska pohodlí recipienta není zcela vhodné ani řazení některých kapitol. Uvítala bych také rozsáhlejší poznámkový aparát (např. medailonky vybraných osobností – Bartáková, Wohlmuthová, Cozl, Řeháček, Lásková, Kruml, Hájek, kapela Znouzecnost) a jasnější politiku vkládání iniciálových zkratk (např. nejprve vložit zkratku do závorky za celý výraz, k němuž se váže, a až po té ji užít v textu).

V závěrečné kapitole nazvané „*Didaktická aplikace tématu na 1. stupni ZŠ*“ bych od diplomatky očekávala komplexnější pojetí titulu „divadlo ve výuce“ než pouhou úvahu nad didaktickým potenciálem dramatu ve školním prostředí, zejména deklaruje-li, že prvky dramatické výchovy ve své praxi využívá. Kapitola je pojatá velmi obecně, přičemž výrazové prostředky plně neodpovídají absolventce pátého ročníku FPE (např. Dle mého názoru, dramatická výchova není jen o tom naučit se nějakou hru a následně ji předvést před publikem [42]. Musím ale přiznat, že ne vždy se to povede [42]). Sekce by měla být reflexí odborníka ve vzdělávání, případně odborně teoretickým vstupem. Postrádám základní charakteristiku dramatické výchovy – metody, cíle, vztah ke kurikulu, odbornou literaturu. Lze se ptát, zda a jak se liší přístup pedagogů k dramatické výchově v závislosti na věku dítěte, zda by bylo možné zavést mezipředmětovou spolupráci, jaké klíčové kompetence dramatická výchova posiluje či jaký řád autorka nastavila, pakliže trvá na jeho dodržování. Postrádám citace ze sekundární literatury (např. definice prožitkového čtenářství, dramatických technik), kapitola rovněž není myšlenkově uzavřena. Didaktická pasáž nicméně netvoří nosnou část práce, nebrání autorce v dosažení vytyčených cílů a významněji nenarušuje kvalitu celku.

V závěru autorka paralelně s úvodem opakuje své cíle a shrnuje členění textu. Upřednostnila bych však, aby zrekapitulovala svá zjištění, aby uvedla, v čem tkvěl hlavní přínos její práce nebo aby navrhla případné možnosti dalšího výzkumu.

3. Formální úprava

Po formální stránce jde o práci průměrnou, jelikož dochází k lapsům jak v rovině stylistické, tak v rámci gramatiky.

Autorka často užívá kolokvialismy, slang, expresivní výrazy, parazitická slova, opakuje se a utváří i lexémy bez zjevného smyslu (např. zpracování práce [5], přehledné tabulky s přehledem her [6], celková atmosféra celé třídy [43], štamgasti [18], nebylo by to špatné, kdyby [11], na krásném druhém místě [7], nedá se odbýt [11], na vlastní kůži [11], ostatní potřebné věci [12], je to pěkná odezva [15], současná skutečnost [17], obývací kuchyně [17], právě o tom je tahle hra [19], s ostudou na krku [20], nenechají v klidu sedět [19], vypomáhali, kde bylo potřeba [28], vlastně [11, 13, 21, 26, 30, 39]).

Ne vždy je dodržen správný časový sled (např. první část úvodu psána v minulém čase, druhá v budoucím, podobně se souslednost mění v kapitole 2.1 *Scénáře* i v rámci anotací dílčích her), dochází k nemotivovaným odchylkám větným (...byl jmenován výbor a další funkce [11], postavy plné zvratů [17], z pohledu se budu dívat [18], dostávají se do podvědomí [19], Hra zachycuje nekalé podnikatelské plány nového ředitele se zoologickou zahradou i za cenu intrik [22]).

V rámci celé práce je rovněž nejednoznačně charakterizován vztah mezi termíny „tam“ a „zde“ (Obrátila jsem se proto na místní úřad. Zde jsem byla odkázána...[5], Druhá kapitola bude věnována repertoáru divadelního souboru. S komentáři režiséra zde představím...[6]. Koloveč je sice jen tisícové městečko, ale o kulturní život a zábavu zde není nouze [6]. Na hru se přišlo podívat 1143 diváků. Účinkovalo zde opět 14 herců [17]).

Nežřídka dochází k chybám v oblasti interpunkční: přístavek (Mé poděkování patří PaedDr. Jiřímu Staňkovi CSc. za odborné vedení [poděkování], starosta, coby [16]), přívlastek těsný a postupně rozvíjející (Při psaní diplomové práce mi byla velkou oporou kronika Kolofantů, pečlivě vedená paní Janou Bártovou, kronikářkou obce [5], rozhlasový, recitačně dramatický kroužek [10], štamgasti, ovlivňující veškeré dění [18]), slučovací poměr (...pěvkyně Dagmar, hudebník Martino, či mladičká muzikálová zpěvačka Karolína [16]...a v neposlední řadě, udělají něco prospěšného [29]), přípusťka (Ačkoliv pan Kouba působí na první pohled nejméně „nemocně“ je to právě on, kdo zahýbe osudy všech pacientů i zaměstnanců [23]), citace a přímá řeč (ne zcela správně je uvozena většina citací, což se projevuje zejména tím, že chybí, nebo naopak přebývají uvozovky, dvojtečky, čárky, tečky apod., např. [8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 20]).

Ne vždy je dodržován správný pravopis (tchýně, p. Wohlmuthová), nejsou respektována pádová spojení (nese sebou [19]) ani shoda podmětu s přísudkem (...dvě osobnosti soubor opustili [30],...aby se děti ztotožnili [43]).

V celém textu se projevuje nesjednocenost v rámci uvádění číselných hodnot, která ústí v četná pravopisná pochybení. Na str. 11 tak čteme, že soubor měl devatenáct (slovy) členů a o něco níže, že čítal 22 (číselně) lidí. Dále se lze setkat se správnými, byť nesjednocenými, variantami - 11x, patnáctkrát - stejně jako s hojně užívanou nesprávnou verzí - 13 krát, 120 x - atd. Podobná nesouměrnost se projevuje i v psaní slov cizího původu (např. happy end [17], happyend [18]).

4. Stručný komentář hodnotitele

Diplomové práce je zajímavá a bezesporu přínosná. Nelze říci, že by se autorka jejímu zhotovení dostatečně nevěnovala. Po obsahové stránce proto text působí sofistikovaně. Aby dosáhla vytčeného cíle, použila diplomatka celou řadu primárních i sekundárních pramenů, načež díky své péči a značnému nadšení pronikla do dosud jen částečně zmapovaného prostoru kolovečského divadelnictví. Je to zejména stylistický a gramatický aspekt textu, jenž snižuje celkovou kvalitu práce a v této fázi obhajoby neumožňuje lepší hodnocení.

5. Otázky a připomínky doporučené k bližšímu vysvětlení při obhajobě

1. Jaké je občanské povolání Martin Volfa a dalších stěžejních aktérů spolku? Nabídl soubor své autorské texty profesionálním divadlům? Jaká je etymologie označení Kolofantí v souvislosti s obyvateli Kolovče?
2. Pracovala jste někdy ve výuce s texty souboru Kolofantí? Jaké autory/hry ve svých přípravách uplatňujete? Jaká metoda se dosud nejvíce osvědčila?
3. Do jaké míry ochotnictví Vaší matky ovlivnilo Vás a Vaše životní volby?

5. Navrhovaná známka: Velmi dobře

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Datum: 6. 6. 2020

Mgr. Markéta Pokorová
KČJ FPE ZČU

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická
katedra českého jazyka a literatury

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: diplomová

Posudek: oponenta

Práci hodnotila: Mgr. Markéta Pokorová

Práci předložila: Jana Součková

Název práce: Příběh divadelního souboru Kolofantí

1. Cíl práce

Autorka v práci mapuje zrod a vývoj amatérského divadelního souboru Kolofantí působícího v městysi Koloveč. Aby svého cíle dosáhla, zaměřuje se jednak na historii divadelnictví v obci, dále specifikuje repertoár souboru, představuje jeho vybrané členy, nahlíží rovněž do dění „za oponou“, nezapomíná nabídnout perspektivu diváckou a neopomíjí ani pohled profesní.

Obecně lze konstatovat, že stanovený cíl byl splněn.

2. Obsahové zpracování

Předkládaná práce je poměrně přehledně rozdělena do několika sekcí, jež lze obecně shrnout pod hlavičky: úvod, historicko-kulturní pozadí vzniku souboru, repertoár a osobnosti se spolkem spjaté, divácká reflexe a nakonec didaktická aplikace tématu.

Diplomantka má se souborem osobní zkušenost a je nadto nadšenou patriotkou, což se projevuje ve všech částech textu, a to pozitivně i negativně.

Kladně lze hodnotit již volbu tématu, neboť jde bezesporu o práci originální a vzhledem k srdečnosti, s jakou autorka k její tvorbě přistupovala, ji lze (přínejmenším z hlediska regionálního) označit za přínosnou.

Velmi pozitivně také hodnotím snahu diplomatky využít širokou škálu nejen sekundárních zdrojů (obrazové přílohy, novinové články, kroniky), ale zejména těch primárních (dialogy se členy souboru, návštěva zákulisí i samotných představení, vlastní zhodnocení dramát).

U původních komentářů her vyzdvihují fakt, že autorka díla osobně navštívila, dokázala se ponořit do psychologie scénáře a nabídla vlastní názor (zejména v kapitole 2.3 *Já jako divák*). Už v tom lze jasně spatřovat, že přípravě podkladů věnovala značné úsilí (včetně úctyhodné hodinové dotace). Nutno však podotknout, že zmiňované kapitoly mají rysy úvahy či toku myšlenek a nadto obsahují doslovné citace z příložených novinových článků, které však nejsou v textu označeny, čímž se diplomatka pohybuje na hranici plagiátorství. Pokud by v budoucnu měl být anotacím dodán punc recenze, bylo by nutné přistoupit ke stylistickým zásahům (viz níže) a nabízela by se i možnost rozšíření poměrně osobního hodnocení obsahu her na odborněji pojatý text zabývající se též divadelním zázemím (kulisy, kostýmy, hudba, dramaturgie), hereckým výkonem protagonistů (výslovnost, gestika, proxemika), srovnáním s hrami/postavami podobného charakteru apod.

Na druhou stranu, značný entuziasmus diplomantce zabránil ve správném uchopení stylistické stránky práce, která se tak mnohdy místo na úrovni textu odborného, pohybuje v oblasti publicistické až prostěsdělné. Přemíra nadšení rovněž způsobila, že mnohé informace se v textu zbytečně opakují (např. diplomantka nemá dostatek času, aby se sama

stala členkou souboru [5, 12], podrobný popis bádání po zdrojích [5, 9], detaily hry o přemílání starých bab [5, 7, 8], K. Řeháček ředitelem ZŠ [9, 10], snaha vytipovat si správné protagonisty [11, 12, 13, 30]) nebo jsou redundantní z jiných důvodů (např. podrobný popis mimodivadelních činností souboru včetně informace, jaké dílčí úlohy členové vykonávali během „Rockotěky“ apod.).

Z hlediska pohodlí recipienta není zcela vhodné ani řazení některých kapitol. Uvítala bych také rozsáhlejší poznámkový aparát (např. medailonky vybraných osobností – Bartáková, Wohlmuthová, Cozl, Řeháček, Lásková, Kruml, Hájek, kapela Znouzecnost) a jasnější politiku vkládání iniciálových zkratk (např. nejprve vložit zkratku do závorky za celý výraz, k němuž se váže, a až po té ji užít v textu).

V závěrečné kapitole nazvané „*Didaktická aplikace tématu na 1. stupni ZŠ*“ bych od diplomatky očekávala komplexnější pojetí titulu „divadlo ve výuce“ než pouhou úvahu nad didaktickým potenciálem dramatu ve školním prostředí, zejména deklaruje-li, že prvky dramatické výchovy ve své praxi využívá. Kapitola je pojatá velmi obecně, přičemž výrazové prostředky plně neodpovídají absolventce pátého ročníku FPE (např. Dle mého názoru, dramatická výchova není jen o tom naučit se nějakou hru a následně ji předvést před publikem [42]. Musím ale přiznat, že ne vždy se to povede [42]). Sekce by měla být reflexí odborníka ve vzdělávání, případně odborně teoretickým vstupem. Postrádám základní charakteristiku dramatické výchovy – metody, cíle, vztah ke kurikulu, odbornou literaturu. Lze se ptát, zda a jak se liší přístup pedagogů k dramatické výchově v závislosti na věku dítěte, zda by bylo možné zavést mezipředmětovou spolupráci, jaké klíčové kompetence dramatická výchova posiluje či jaký řád autorka nastavila, pakliže trvá na jeho dodržování. Postrádám citace ze sekundární literatury (např. definice prožitkového čtenářství, dramatických technik), kapitola rovněž není myšlenkově uzavřena. Didaktická pasáž nicméně netvoří nosnou část práce, nebrání autorce v dosažení vytyčených cílů a významněji nenarušuje kvalitu celku.

V závěru autorka paralelně s úvodem opakuje své cíle a shrnuje členění textu. Upřednostnila bych však, aby zrekapitulovala svá zjištění, aby uvedla, v čem tkvěl hlavní přínos její práce nebo aby navrhla případné možnosti dalšího výzkumu.

3. Formální úprava

Po formální stránce jde o práci průměrnou, jelikož dochází k lapsům jak v rovině stylistické, tak v rámci gramatiky.

Autorka často užívá kolokvialismy, slang, expresivní výrazy, parazitická slova, opakuje se a utváří i lexémy bez zjevného smyslu (např. zpracování práce [5], přehledné tabulky s přehledem her [6], celková atmosféra celé třídy [43], štamgasti [18], nebylo by to špatné, kdyby [11], na krásném druhém místě [7], nedá se odbýt [11], na vlastní kůži [11], ostatní potřebné věci [12], je to pěkná odezva [15], současná skutečnost [17], obývací kuchyně [17], právě o tom je tahle hra [19], s ostudou na krku [20], nenechají v klidu sedět [19], vypomáhali, kde bylo potřeba [28], vlastně [11, 13, 21, 26, 30, 39]).

Ne vždy je dodržen správný časový sled (např. první část úvodu psána v minulém čase, druhá v budoucím, podobně se souslednost mění v kapitole 2.1 *Scénáře* i v rámci anotací dílčích her), dochází k nemotivovaným odchylkám větným (...byl jmenován výbor a další funkce [11], postavy plné zvratů [17], z pohledu se budu dívat [18], dostávají se do podvědomí [19], Hra zachycuje nekalé podnikatelské plány nového ředitele se zoologickou zahradou i za cenu intrik [22]).

V rámci celé práce je rovněž nejednoznačně charakterizován vztah mezi termíny „tam“ a „zde“ (Obrátila jsem se proto na místní úřad. Zde jsem byla odkázána...[5], Druhá kapitola bude věnována repertoáru divadelního souboru. S komentáři režiséra zde představím...[6]. Koloveč je sice jen tisícové městečko, ale o kulturní život a zábavu zde není nouze [6]. Na hru se přišlo podívat 1143 diváků. Účinkovalo zde opět 14 herců [17]).

Nežřídka dochází k chybám v oblasti interpunkční: přístavek (Mé poděkování patří PaedDr. Jiřímu Staňkovi CSc. za odborné vedení [poděkování], starosta, coby [16]), přívlastek těsný a postupně rozvíjející (Při psaní diplomové práce mi byla velkou oporou kronika Kolofantů, pečlivě vedená paní Janou Bártovou, kronikářkou obce [5], rozhlasový, recitačně dramatický kroužek [10], štamgasti, ovlivňující veškeré dění [18]), slučovací poměr (...pěvkyně Dagmar, hudebník Martino, či mladičká muzikálová zpěvačka Karolína [16]...a v neposlední řadě, udělají něco prospěšného [29]), přípustka (Ačkoliv pan Kouba působí na první pohled nejméně „nemocně“ je to právě on, kdo zahýbe osudy všech pacientů i zaměstnanců [23]), citace a přímá řeč (ne zcela správně je uvozena většina citací, což se projevuje zejména tím, že chybí, nebo naopak přebývají uvozovky, dvojtečky, čárky, tečky apod., např. [8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 20]).

Ne vždy je dodržován správný pravopis (tchýně, p. Wohlmuthová), nejsou respektována pádová spojení (nese sebou [19]) ani shoda podmětu s přísudkem (...dvě osobnosti soubor opustili [30],...aby se děti ztotožnili [43]).

V celém textu se projevuje nesjednocenost v rámci uvádění číselných hodnot, která ústí v četná pravopisná pochybení. Na str. 11 tak čteme, že soubor měl devatenáct (slovy) členů a o něco níže, že čítal 22 (číselně) lidí. Dále se lze setkat se správnými, byť nesjednocenými, variantami - 11x, patnáctkrát - stejně jako s hojně užívanou nesprávnou verzí - 13 krát, 120 x - atd. Podobná nesouměrnost se projevuje i v psaní slov cizího původu (např. happy end [17], happyend [18]).

4. Stručný komentář hodnotitele

Diplomové práce je zajímavá a bezesporu přínosná. Nelze říci, že by se autorka jejímu zhotovení dostatečně nevěnovala. Po obsahové stránce proto text působí sofistikovaně. Aby dosáhla vytčeného cíle, použila diplomatka celou řadu primárních i sekundárních pramenů, načež díky své péli a značnému nadšení pronikla do dosud jen částečně zmapovaného prostoru kolovečského divadelnictví. Je to zejména stylistický a gramatický aspekt textu, jenž snižuje celkovou kvalitu práce a v této fázi obhajoby neumožňuje lepší hodnocení.

5. Otázky a připomínky doporučené k bližšímu vysvětlení při obhajobě

1. Jaké je občanské povolání Martin Volfa a dalších stěžejních aktérů spolku? Nabídl soubor své autorské texty profesionálním divadlům? Jaká je etymologie označení Kolofantí v souvislosti s obyvateli Kolovče?
2. Pracovala jste někdy ve výuce s texty souboru Kolofantí? Jaké autory/hry ve svých přípravách uplatňujete? Jaká metoda se dosud nejvíce osvědčila?
3. Do jaké míry ochotnictví Vaší matky ovlivnilo Vás a Vaše životní volby?

5. Navrhovaná známka: Velmi dobře

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Datum: 6. 6. 2020

Mgr. Markéta Pokorová
KČJ FPE ZČU

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická
katedra českého jazyka a literatury

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: diplomová

Posudek: oponenta

Práci hodnotila: Mgr. Markéta Pokorová

Práci předložila: Jana Součková

Název práce: Příběh divadelního souboru Kolofantí

1. Cíl práce

Autorka v práci mapuje zrod a vývoj amatérského divadelního souboru Kolofantí působícího v městysi Koloveč. Aby svého cíle dosáhla, zaměřuje se jednak na historii divadelnictví v obci, dále specifikuje repertoár souboru, představuje jeho vybrané členy, nahlíží rovněž do dění „za oponou“, nezapomíná nabídnout perspektivu diváckou a neopomíjí ani pohled profesní.

Obecně lze konstatovat, že stanovený cíl byl splněn.

2. Obsahové zpracování

Předkládaná práce je poměrně přehledně rozdělena do několika sekcí, jež lze obecně shrnout pod hlavičky: úvod, historicko-kulturní pozadí vzniku souboru, repertoár a osobnosti se spolkem spjaté, divácká reflexe a nakonec didaktická aplikace tématu.

Diplomantka má se souborem osobní zkušenost a je nadto nadšenou patriotkou, což se projevuje ve všech částech textu, a to pozitivně i negativně.

Kladně lze hodnotit již volbu tématu, neboť jde bezesporu o práci originální a vzhledem k srdečnosti, s jakou autorka k její tvorbě přistupovala, ji lze (přínejmenším z hlediska regionálního) označit za přínosnou.

Velmi pozitivně také hodnotím snahu diplomatky využít širokou škálu nejen sekundárních zdrojů (obrazové přílohy, novinové články, kroniky), ale zejména těch primárních (dialogy se členy souboru, návštěva zákulisí i samotných představení, vlastní zhodnocení dramát).

U původních komentářů her vyzdvihují fakt, že autorka díla osobně navštívila, dokázala se ponořit do psychologie scénáře a nabídla vlastní názor (zejména v kapitole 2.3 *Já jako divák*). Už v tom lze jasně spatřovat, že přípravě podkladů věnovala značné úsilí (včetně úctyhodné hodinové dotace). Nutno však podotknout, že zmiňované kapitoly mají rysy úvahy či toku myšlenek a nadto obsahují doslovné citace z příložených novinových článků, které však nejsou v textu označeny, čímž se diplomatka pohybuje na hranici plagiátorství. Pokud by v budoucnu měl být anotacím dodán punc recenze, bylo by nutné přistoupit ke stylistickým zásahům (viz níže) a nabízela by se i možnost rozšíření poměrně osobního hodnocení obsahu her na odborněji pojatý text zabývající se též divadelním zázemím (kulisy, kostýmy, hudba, dramaturgie), hereckým výkonem protagonistů (výslovnost, gestika, proxemika), srovnáním s hrami/postavami podobného charakteru apod.

Na druhou stranu, značný entuziasmus diplomantce zabránil ve správném uchopení stylistické stránky práce, která se tak mnohdy místo na úrovni textu odborného, pohybuje v oblasti publicistické až prostěsdělné. Přemíra nadšení rovněž způsobila, že mnohé informace se v textu zbytečně opakují (např. diplomantka nemá dostatek času, aby se sama

stala členkou souboru [5, 12], podrobný popis bádání po zdrojích [5, 9], detaily hry o přemílání starých bab [5, 7, 8], K. Řeháček ředitelem ZŠ [9, 10], snaha vytipovat si správné protagonisty [11, 12, 13, 30]) nebo jsou redundantní z jiných důvodů (např. podrobný popis mimodivadelních činností souboru včetně informace, jaké dílčí úlohy členové vykonávali během „Rockotěky“ apod.).

Z hlediska pohodlí recipienta není zcela vhodné ani řazení některých kapitol. Uvítala bych také rozsáhlejší poznámkový aparát (např. medailonky vybraných osobností – Bartáková, Wohlmuthová, Cozl, Řeháček, Lásková, Kruml, Hájek, kapela Znouzecnost) a jasnější politiku vkládání iniciálových zkratk (např. nejprve vložit zkratku do závorky za celý výraz, k němuž se váže, a až po té ji užít v textu).

V závěrečné kapitole nazvané „*Didaktická aplikace tématu na 1. stupni ZŠ*“ bych od diplomatky očekávala komplexnější pojetí titulu „divadlo ve výuce“ než pouhou úvahu nad didaktickým potenciálem dramatu ve školním prostředí, zejména deklaruje-li, že prvky dramatické výchovy ve své praxi využívá. Kapitola je pojatá velmi obecně, přičemž výrazové prostředky plně neodpovídají absolventce pátého ročníku FPE (např. Dle mého názoru, dramatická výchova není jen o tom naučit se nějakou hru a následně ji předvést před publikem [42]. Musím ale přiznat, že ne vždy se to povede [42]). Sekce by měla být reflexí odborníka ve vzdělávání, případně odborně teoretickým vstupem. Postrádám základní charakteristiku dramatické výchovy – metody, cíle, vztah ke kurikulu, odbornou literaturu. Lze se ptát, zda a jak se liší přístup pedagogů k dramatické výchově v závislosti na věku dítěte, zda by bylo možné zavést mezipředmětovou spolupráci, jaké klíčové kompetence dramatická výchova posiluje či jaký řád autorka nastavila, pakliže trvá na jeho dodržování. Postrádám citace ze sekundární literatury (např. definice prožitkového čtenářství, dramatických technik), kapitola rovněž není myšlenkově uzavřena. Didaktická pasáž nicméně netvoří nosnou část práce, nebrání autorce v dosažení vytyčených cílů a významněji nenarušuje kvalitu celku.

V závěru autorka paralelně s úvodem opakuje své cíle a shrnuje členění textu. Upřednostnila bych však, aby zrekapitulovala svá zjištění, aby uvedla, v čem tkvěl hlavní přínos její práce nebo aby navrhla případné možnosti dalšího výzkumu.

3. Formální úprava

Po formální stránce jde o práci průměrnou, jelikož dochází k lapsům jak v rovině stylistické, tak v rámci gramatiky.

Autorka často užívá kolokvialismy, slang, expresivní výrazy, parazitická slova, opakuje se a utváří i lexémy bez zjevného smyslu (např. zpracování práce [5], přehledné tabulky s přehledem her [6], celková atmosféra celé třídy [43], štamgasti [18], nebylo by to špatné, kdyby [11], na krásném druhém místě [7], nedá se odbýt [11], na vlastní kůži [11], ostatní potřebné věci [12], je to pěkná odezva [15], současná skutečnost [17], obývací kuchyně [17], právě o tom je tahle hra [19], s ostudou na krku [20], nenechají v klidu sedět [19], vypomáhali, kde bylo potřeba [28], vlastně [11, 13, 21, 26, 30, 39]).

Ne vždy je dodržen správný časový sled (např. první část úvodu psána v minulém čase, druhá v budoucím, podobně se souslednost mění v kapitole 2.1 *Scénáře* i v rámci anotací dílčích her), dochází k nemotivovaným odchylkám větným (...byl jmenován výbor a další funkce [11], postavy plné zvratů [17], z pohledu se budu dívat [18], dostávají se do podvědomí [19], Hra zachycuje nekalé podnikatelské plány nového ředitele se zoologickou zahradou i za cenu intrik [22]).

V rámci celé práce je rovněž nejednoznačně charakterizován vztah mezi termíny „tam“ a „zde“ (Obrátila jsem se proto na místní úřad. Zde jsem byla odkázána...[5], Druhá kapitola bude věnována repertoáru divadelního souboru. S komentáři režiséra zde představím...[6]. Koloveč je sice jen tisícové městečko, ale o kulturní život a zábavu zde není nouze [6]. Na hru se přišlo podívat 1143 diváků. Účinkovalo zde opět 14 herců [17]).

Nežřídka dochází k chybám v oblasti interpunkční: přístavek (Mé poděkování patří PaedDr. Jiřímu Staňkovi CSc. za odborné vedení [poděkování], starosta, coby [16]), přívlastek těsný a postupně rozvíjející (Při psaní diplomové práce mi byla velkou oporou kronika Kolofantů, pečlivě vedená paní Janou Bártovou, kronikářkou obce [5], rozhlasový, recitačně dramatický kroužek [10], štamgasti, ovlivňující veškeré dění [18]), slučovací poměr (...pěvkyně Dagmar, hudebník Martino, či mladičká muzikálová zpěvačka Karolína [16]...a v neposlední řadě, udělají něco prospěšného [29]), přípustka (Ačkoliv pan Kouba působí na první pohled nejméně „nemocně“ je to právě on, kdo zahýbe osudy všech pacientů i zaměstnanců [23]), citace a přímá řeč (ne zcela správně je uvozena většina citací, což se projevuje zejména tím, že chybí, nebo naopak přebývají uvozovky, dvojtečky, čárky, tečky apod., např. [8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 20]).

Ne vždy je dodržován správný pravopis (tchýně, p. Wohlmuthová), nejsou respektována pádová spojení (nese sebou [19]) ani shoda podmětu s přísudkem (...dvě osobnosti soubor opustili [30],...aby se děti ztotožnili [43]).

V celém textu se projevuje nesjednocenost v rámci uvádění číselných hodnot, která ústí v četná pravopisná pochybení. Na str. 11 tak čteme, že soubor měl devatenáct (slovy) členů a o něco níže, že čítal 22 (číselně) lidí. Dále se lze setkat se správnými, byť nesjednocenými, variantami - 11x, patnáctkrát - stejně jako s hojně užívanou nesprávnou verzí - 13 krát, 120 x - atd. Podobná nesouměrnost se projevuje i v psaní slov cizího původu (např. happy end [17], happyend [18]).

4. Stručný komentář hodnotitele

Diplomové práce je zajímavá a bezesporu přínosná. Nelze říci, že by se autorka jejímu zhotovení dostatečně nevěnovala. Po obsahové stránce proto text působí sofistikovaně. Aby dosáhla vytčeného cíle, použila diplomatka celou řadu primárních i sekundárních pramenů, načež díky své péli a značnému nadšení pronikla do dosud jen částečně zmapovaného prostoru kolovečského divadelnictví. Je to zejména stylistický a gramatický aspekt textu, jenž snižuje celkovou kvalitu práce a v této fázi obhajoby neumožňuje lepší hodnocení.

5. Otázky a připomínky doporučené k bližšímu vysvětlení při obhajobě

1. Jaké je občanské povolání Martin Volfa a dalších stěžejních aktérů spolku? Nabídl soubor své autorské texty profesionálním divadlům? Jaká je etymologie označení Kolofantí v souvislosti s obyvateli Kolovče?
2. Pracovala jste někdy ve výuce s texty souboru Kolofantí? Jaké autory/hry ve svých přípravách uplatňujete? Jaká metoda se dosud nejvíce osvědčila?
3. Do jaké míry ochotnictví Vaší matky ovlivnilo Vás a Vaše životní volby?

5. Navrhovaná známka: Velmi dobře

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Datum: 6. 6. 2020

Mgr. Markéta Pokorová
KČJ FPE ZČU

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická
katedra českého jazyka a literatury